

lig enig med et Lovforslag, som de to Talere, der anbefale et Udvalg, have udtalt sig at være, saa maa det være temmelig let at stille enkelte Endringsforslag dertil og rette Loven efter deres Skjøn, og dersom de ikke gaae ud paa en heel Omarbeiden af Loven, hvorved jeg efter min Opfatning mener, at Lovens Udformning forhindres, kunne de anbringe deres Rettelser ved Lovforslaget, som det foreligger. Hvorvidt Sømmeligheden her skulde være et Hensyn, er mig aldeles ubegribeligt; thi det, at gjøre sine Sager godt, bestaaer ikke i at gjøre Udkastene om i Udvalg, men at behandle dem saaledes, at det Bedste kommer ud deraf. Man kan meget sømmeligt lade Sagen gaae umiddelbart til anden Behandling og behandle den grundigt. Grundigheden fremkommer ikke ved et Udvalg. Det er mere sømmeligt at arbejde paa, at Loven tilendebringes herfra.

Drejer: Da den ærede sidste Taler lægger saa megen Vægt paa det Udtryk „Sømmelighed“, som jeg brugte, skal jeg blot bemærke, at jeg derved ikke har meent Andet, end hvad jeg tillige udtrykkeligt forklarede, nemlig, at Landsthinget burde benytte alle de Midler, som sædvanlig ansees for tjenlige til at give en Sag den alleromhyggeligste Undersøgelse og Drøftelse. Som et saadant Middel maa ubestribeligt et Udvalgs Nedsættelse ansees, da man ellers maatte komme til det Resultat, at lade Retten til at nedsætte Udvalg udgaae af Forrettingsordenen.

Lehmann: Ogsaa jeg skal bemærke, at jeg ganske vist har udtalt, at her foreligger et Materiale, hvoraf jeg holder mig overbevist om, at der kan komme en god Lov ud, men jeg troer tillige, uagtet jeg kun har holdt mig til enkelte Hovedpunkter, at have paavist, at der er Spørgsmaal, som efter min Overbeviisning behøve en saadan yderligere Overveielse, som bedst vil kunne finde Sted i et Udvalg. Spørgsmaalet om Sømmelighed eller ikke Sømmelighed, som den ærede næstsidste Taler (Frylund) vist forstaaer sig meget bedre paa end jeg, skal jeg ikke forbyde mig i, men kun vedkjende mig den Overbeviisning, at jeg ikke an-

seer det Spørgsmaal, hvad der skal gjøres ved en Lov eller ikke, for afgjort derved, at det ene Thing finder det passende at gjøre det Ene eller det Andet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes det under Afstemning om et Udvalg skulde nedsættes i Sagen, hvilket

vedtoges med 22 Stemmer mod 11.

Formanden: Der er foreslaaet, at Udvalget skal bestaae af 5 Medlemmer. Hvis der ikke fremkommer noget andet Forslag, vil jeg ansee dette for vedtaget (Ophold). Det er altsaa vedtaget.

Bjerring: Maa jeg bede om Ordet i Anledning af det Udvalg, der skal nedsættes?

Formanden: Den ærede Landsthingsmand har Ordet.

Bjerring: For at fremsthynde Sagen, vilde jeg foreslaae, at Udvalget maae blive nedsat i dette Møde efter en kort Pause.

Formanden: Denne Fremgangsmaade er vistnok tidligere bleven fulgt i Landsthinget i enkelte Tilfælde, men kun under den Betingelse, at ikke en eneste Stemme har udtalt sig derimod; gjøres der altsaa blot fra eet Medlem Indsigelse derimod, mener jeg, at det ikke bør tilstedes.

Nielsen: Ja, jeg havde ikke ventet, som min Afstemning ogsaa viste, at der skulde blive nedsat Udvalg i denne Sag. Jeg har altsaa ikke været forberedt derpaa, hvilket medfører, at jeg ikke onsker Udvalget nedsat idag.

Formanden: Jeg tør altsaa ikke ansee mig beføiet til at gaae ind paa det Forslag, som den ærede Landsthingsmand for 9de Kreds (Bjerring) fremkom med.

Næste Møde vil finde Sted imorgen Kl. 2, og Dagsordenen vil være: